

Hokus pokus fibidus!

Veronika Sudová

Cíl: *rozvoj fantazie a představivosti, orientace v prostoru, rozvoj kamarádských vztahů, řečových a pohybových dovedností*

Věk: 4-7 let

Pomůcky: tamburína

Postup: *Dnes se vydáme zase po nějaké nové cestě, třeba někoho potkáme, třeba něco poznáme, uvidíme, co jsme třeba ještě neviděli, vypátráme něco, o čem jsme ani nevěděli... Jste připraveni na cestu? Každý se vydá svou vlastní cestičkou, uvidíme, s kým se potká na jejím konci. „Šlapu, šlapu, krokem husím, proč tak šlapu, vždyť já musím. Kdybych zůstal, kde jsem stál, nikoho bych nepotkal!“ Cinknutí tamburíny označuje konec cesty.*

Rozhlédněte se, koho máte nejbližší, koho jste na cestě potkali. Chyťte se s ním za ruku, pro jistotu, ať se hned zas neztratíte. A já už to vidím. Před vámi právě jede jezdec na koni. Hokus pokus fibidus, proměnit se s kamarádem v jezdce na koni zkus! Mírně chrastí tamburína a doprovází proces proměny. Tak to jsem ještě neviděla. To si musím na památku vyfotit. Silný úder tamburíny se slůvkem „cvak“ znehybní dvojice dětí do štronza. Rozlučte se s kamarádem a pokračujeme každý sám dál zase jinou cestou...

Básnička v podstatě rytmicky doprovází chůzi v prostoru. Dále děti spolupracují v náhodně vzniklých dvojicích a prostřednictvím zobrazovací hry naplňují různá zadání umožňující spolupráci. Objevit a vypátrat můžeme ledaccos: čmeláka na květu v květinovém bufetu, rybáře na lodi, hada vyhřívajícího se na balvanu, Lojzík, jak se mazlí s koťátkem, ale můžeme také objevit i obrovského krokodýla, peřiny pověšené na plotu, veliký zámek i s padacím mostem atd. Záleží, v jakém kontextu, popř. v rámci jakého celku hry zařadíme.

Varianty: Základní verze zobrazovací hry je inspirací pro mnoho dalších obměn, které jsou založeny na spolupráci dětí ve dvojicích (u zkušenější skupiny lze rozšířit i na spolupráci ve čtveřici, stačí jen, abychom dál po cestě pokračovali ve dvojici a s další dvojicí se potkali). Je nasnadě, že vzniklé obrazy (např. jezdec na koni) lze dál zúročit a rozehrát tím, že je uvedeme do pohybu. A tak se navzájem povozíme na zádech nebo v roli Lojzík příjemně polechtáme kamaráda v roli kotěte či si vyzkoušíme, jak se pohybuje krokodýl vytvořený ze dvou těl dětí apod.

Zkušenosti s realizací: *Pro tuto činnost je třeba, aby děti měly dostatek zkušeností s námětovými a zobrazovacími hrami – vhodnou přípravou jsou simultánní sólové*

proměny, kdy se všichni současně, ale zároveň každý sám za sebe zkoušíme proměňovat třeba v nějaké zvíře, rostlinu, předmět.

Zdroje:

Svobodová, E. (2010). *Prosociální činnosti v předškolním vzdělávání*. Praha: Raabe.